

0.65 do 0.75, med 14 do 20 Din. Suhe slive 8 do 12 Din.

Svinjski sejem v Mariboru dne 15. aprila. Na svinjski sejem je bilo pripeljanih 146 svinj. Cene so bile sledeče: mladi prašiči 5 do 6 tednov stari 45 do 70 Din; 7 do 9 tednov stari 60 do 90 Din; 3 do 4 mesece stari 130 do 180 Din; 5 do 7 mesecev stari 250 do 300 Din; 8 do 10 mesecev stari 350 do 400 Din; eno leto stari 500 do 600 Din. 1 kg žive teže 5 do 6 Din, 1 kg mrtve teže Din 7.50 do Din 8.50. Prodanih je bilo 80 komadov.

Mariborski živinjski sejem dne 12. aprila tega leta. Prignanih je bilo 11 konjev, 10 bikov, 129 volov, 274 krav in 11 telet. Povprečne cene za različne živalske vrste so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od Din 3.75 do Din 4.50; poldebili voli od Din 2.50 do Din 3.50; plemenski voli od Din 2.50 do Din 3.—; biki za klanje od Din 2.— do Din 2.50; klavne krave debele od Din 2.75 do Din 4.—; plemenske krave od Din 2.— do Din 3.—; krave za klobasarje od Din 1.25 do Din 1.75; mlada živina od Din 2.25 do Din 4.50; teleta Din 5.—. Prodanih je bilo 213 komadov.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg Din 10 do 12; volovsko meso II. vrste 1 kg Din 6 do 8; meso od bikov, krav in telet 1 kg 4 do 6 Din; telečje meso I. vrste Din 10 do 12; telečje meso II. vrste Din 6 do 8; svinjsko meso, sveže 1 kg 8 do 16 Din.

Sv. Peter pri Mariboru. Fantovski krožek prosvetnega društva »Skala«, ima v nedeljo, dne 24. aprila po rani maši v samostanski šoli izredni občni zbor. Ker je izredne važnosti obstanek fantovskega krožka, se pričakuje polnoštevilna udeležba članstva. Vabljeni so tudi drugi fantje. Več življenja je treba v krožku, kakor tudi večje vzajemnosti. — Z žrtvami in z vztrajnim delom si gradimo boljše bodočnost. Bog živi!

Gornja Sv. Kungota. Dne 4. in 10. aprila so igrali pri nas Pasijon ali Trpljenje Jezusa Kristusa. Nebo nam je bilo posebno milo, večmestno spomladansko vreme je privabilo

ogromne množice naroda iz vseh sosednih župnij, Št. Ilja, Št. Jurja in iz Spodnje Sv. Kungote; 50 dobrih Svečincanov je prišlo pod vodstvom svojega ljudomilega župnika g. Časina in g. šolskega upravitelja Jožefa Berčeta. Veliko ljudi je moralo oditi, ker niso dobili prostora. Isti naval je bil tudi 10. aprila. Igralci prosvetnega društva zaslužijo vsaj pohvalo. Glavno ulogo je igral g. Alojzij Črvič, ki je iz prijaznosti prišel iz Ljutomera ter je s svojim nastopom v glavni in sila težki ulogi kar elektriziral občinstvo. Ljudstvo se je zavedalo resnosti v srce segajoče igre ter se je celi čas vzgledno zadržalo. Trpeti Zveličar pa naj bi vsem bogato poplačal ves trud, posebno g. Alojziju Črviču, ki se je neumorno žrtvoval za to igro in prišel dvakrat nalašč iz Ljutomera v Gornjo Sv. Kungoto. Naj bi ta dvakratna predstava Pasijona bila nekak misijon za našo težko preizkušeno župnijo, da se mrzla srca ogrejejo, mrtvi na duši da vstanejo, vsem pa, ki trpimo veliko pomanjkanje, naj bi nam ta igra vzbudila trdno zaupanje, da po trpljenju pride vstajenje.

Črešnjevce pri Slov. Bistrici. Tukajšnje Prosvetno društvo vladno vabi na uprizoritev igre: »Lovski tata«, katera se vrši v nedeljo, dne 1. maja po večernicah. Ker je ta dan farno žegnanje, upamo, da vidimo naše prosvetne prijatelje iz naših sosednih župnij. Prisrčno vabljeni torej vsi od blizu in daleč.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Na Jurjevo nedeljo, dne 24. aprila, vabimo na veliko tombolo bralnega društva v dvorani g. Pergerja. Glavni dobitki so sedem kosov novega pohištva; razen tega še seveda več sto drugih raznovrstnih dobitkov. Srečke so samo po 2 Din. Sviraajo tamburaši. Na svidenje! Ne bo vam žal!

Veržej. V nedeljo, dne 1. maja, obhaja salezijanski zavod Marijanišče krasno svečanost v proslavo Marije, Matere dobrega sveta, kateri je zavod posvečen. Obenem pa proslavi tudi god blaženega Janeza Bosco, ustanovitelja salezijanske družbe. Iskreno vabljeni od blizu in daleč vsi častilci Marijini. Na predvečer slovesna rimska procesija z relikvijami blaženega Janeza Bosco.

Sv. Ana v Slov. goricah. Dne 3. in 4. aprila smo imeli zopet priliko videti našo mladino

pri nastopu igre »Na dan sodbe«, ki je bila popolnoma na mestu za sedanje razmere. V razmeroma kratkem času se je režiserju č. g. kaplanu izbornu posrečilo igralce izvežbati, četudi je bilo več igralcev prvič na odru, so se vseeno zelo dobro odrezali. Mladina od Sv. Ane, le po začrtani poti s krščanskim idealizmom neustrašeno naprej!

Št. Andraž pri Velenju. Katoliško prosvetno društvo vprizori v nedeljo, dne 24. aprila, ob 3. uri popoldne v društvenem domu kmečko tridejansko komedijo »Pogodba«. Kdor se hoče enkrat pošteno nasmejati, naj ne zamudi priti pogledat. Med odmori nas bo razveseljeval domači tamburaški zbor. Zatorej takrat vsi v društveni dom!

Št. Janž pri Velenju. Dne 10. aprila je naše prosvetno društvo uprizorilo igro, kakor se odigrava z vso žalostno vsebino na pozornici vsega sveta. Glavni vlogi igrata brezposelnost in brezobzirna sebičnost. Da bo svetovna igra srečno končala, je treba v ta boj zanesti novega duha, kakor je pokazala igra »Repoštev, duh v krkonoških gorah« ali »Vsega je enkrat konec«, čarobna burka v petih dejanjih. Igralci so vsebino dobro doumeli in jo takorekoč doživljali, tako da smo v zadregi, komu bi prisodili prvenstvo. Ali brezsrčnemu kosmatinu, ali revnim brezposelnim rokodelcem, sodniku in njegovemu slugi ali gorskemu duhu Repoštev? Vsa je bil v svoji vlogi prvovrsten, in moralen uspeh igre je bil zelo ugoden. Tudi z gmetnim uspehom smo zadovoljni. Dvorana je bila zasedena. Pred igro je razložil kraček nagovor njeno vsebino in pojasnil današnji gospodarski boj. Pevci so zapeli par pesmi, tamburaši pa izpolnjevali odmora. Na splošno željo »se igra ponovi na praznik Kristusovega vnebohoda«. Na veselo svidenje prijatelji in sosede!

Izpraznitev roparskega gnezda.

Slučajno se je posrečilo kitajski policiji v Šangaju, da je izsledila daleč razpredeno roparsko družbo. Ko so japonski topovi porušili kitajsko naselbino Čapej, je bila roparska organizacija prisiljena, da je zapustila svoja stoletna

dini drv, straši nedotaknjen kup še sedaj. Za Marijo Risvico na križpotu proti Tuhlju in Klanjcu tik ob Sotli mu je še žugalo pogorišče kočure — resnična grmada nedolžne zagorske čarovnice.

Korecal je naprej po cesti pod Cesargradom in se približal selu Suhi dol pred Klanjcem. V Suhem dolu je stopil nekaj korakov s ceste na hribček do kapelice sv. Križa, odkoder je tako mikaven razgled proti Klanjcu in po obsotelski ravni preko Bizeljskega do Kapel in še dalje. Prostor pri kapelici je bil posut s svežimi grobi. Nekateri so bili napol zasuti, kakor bi bil kdo prepodil pogrebce, ali pa jim je primanjkovalo časa. V Suhem dolu ni zapazil in ne slišal nikakega življenja. Andrej je ugotovil šele sedaj, da niso prepevali, niti letali ptički po teh izumrlih krajih! Od kapelice je stopil zopet k cesti. Sedel je na trato ob cestni grabi, vzela čutaro na kolena in gruntal resno, če se bo sestel vsaj na Klanjcu z živim človeškim bitjem, ki bi mu zaupalo: Kedar, kako in kako dolgo je kosila tod smrt, da je uničila vsako življenje. Čukal je na dolgo iz čutare, se ponovno zamislil v grozno šibo božjo, katero

je sledil že dolgo, a je še ni srečal, da bi jej pogledal v oči in bi podal lahko doma njen natančen popis radovednim sotržanom. Ko je odmaknil v tretje čutaro od ust, je začutil utrujenost v vseh udih. Moralo je že biti preko poldne in mudilo se mu tudi ni nikamor. Skril je od gorja trudno glavo med obe dlani, še tuhtal o zlu kuge, pa spanec ga je prestavil nazaj na Pilštajn, kjer bo lahko pripovedoval mesece, kako gospodari dekla smrti — kuga!

Ni spal dolgo. V polsnu je čutil, kakor bi mu snemal nekdo bisagi in odvezoval od pasu čutaro. Ves preplašen je planil pokoncu, zakrilil z rokami in odprl oči. Kriknil je iz polnega grla: »Jezus — Marija!« Zakotalil se je po tleh in bil od strahu in groze brez vsake odporne sile. Držalo ga je za bisagi, za čutaro ter za pas vse polno človeških rok, ki so trgale z njega z vso močjo tovor, ker jim je bilo odmotavanje in odvezovanje prepočasno. Pa kaj grabežljive roke, le ti pošastni obrazi, pokriti s cedečimi se gnojnimi bulami, oči vdrte v globoke prepade in iz ust smrad — in smrad, da je dušilo Andreja... Ko so mu iztrgale

Irskem. Na Dunaju so zasadili prvi krompir že leta 1588. V naše kraje je prišel krompir šele proti koncu 18. stoletja. Ko so se l. 1778 in 1780 vojaki vračali iz Šlezije in Češke, so ga prinesli iz tujine s seboj. Pri nas se je — kakor povsod — iz početka zelo počasi širil in se je šele v začetku 19. stoletja povsod udomačil. Iz Amerike je prišel s krompirjem tudi tobak v Evropo, prišlo je dobro in zlo, a človek je hitro segel po zlu, dočim se je blagodatni branil 200 let.

Ritanski krog sveta.

Delamrznih ljudi, ki potujejo peš krog sveta, je že toliko, da tak romar ni nikaka po-

Krivališča. Kljub zmedi radi krvavega kitajsko-japonskega spora je izrabila policija priliko, da je nastopila proti pobeglim razbojnikom. Koj za tem, ko so bile ustavljene sovražnosti med Kitajci in Japonci pri Šangaju, je policija aretirala celo taborišče tolovajev, ki se je prestavilo ob reki navzgor in se je pečalo z odvajajo ljudi. Policiji je padla v doke centrala bande, ki je bila razpredena po celi Kitajski in je ugrabila zadnja leta 2000 oseb, zagrešila 100 umorov in je iztisnila odkupnine za 20 milijonov kitajskih dolarjev.

Izpraznitev nevarnega tolovajskega gnezda je vzbudila občo pozornost. Po kratkem zaslišanju je obsodila oblast 20 glavarjev bande na smrt. Obsojenim so neizpodbitno dokazali, da so odvedli v zadnjem času 6 trgovcev angleško-ameriške tobačne družbe, enega ameriškega kapitana in dva oficirja prevoznega čolna na reki Jangtse. Ker pa sorodniki niso mogli plačati zahtevane odkupnine tekom 14 dni, so tolovaji pomorščaka utopili in poslali mrtvo truplo v zavoju in s posebnim pismom kapitanovi družini.

Medtem je bilo na podlagi izpovedb na smrt obsojenih aretiranih mnogo oseb po drugih kitajskih mestih. Notranje kitajsko ministrstvo v Nankingu se je odločilo, da bo napravilo celi vojni pohod proti roparjem, ki ugrabljajo bogatejše in imenitnejše osebe in potem izžemajo odkupnino. Trgovcem je za bodočnost prepovedano, da bi plačevali roparjem na tihem večje po pismenih grožnjah zahtevane vsote, da se odkupijo. Vsakega prijetega tolovajca čaka smrtna kazen. Ljudstvo podpira vlado, ker se ni upal na Kitajskem že nobeden premožnejši in uglednejši človek sam na sprehode iz strahu pred banditi.

»Domoljubni pevci«, zbirka ljudstvu priljubljenih pesmi, broširano 3 Din, vezano 5 Din. Naročila sprejema Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Kamnica. Sneg se nam je tudi še celi zadnji teden vsiljeval in v sredi aprila pobelil naše hribe. Toda izginil je kakor bi ga bilo sram tako poznega prihoda. Pridno delamo na polju in v vinogradih in kmalu bo naša lepa župnija pomladansko oblečena. Blagoslovitev novoslikane cerkve sv. Urbana je že bila določena za hinkoštni ponedeljek. Želimo to pač vsi, ki z veseljem gledamo in obiskujemo to svetišče na hribu, iznad katerega imaš lep razgled tja proti Gradcu in preko celih Slovenskih goric tja dol do Prekmurja. Za v zadnji številki smo naznanili v mariborski stolnici izvršeno poroko gospe Franje Hauptman z g. I. Ločičnik v Mariboru. Zapustila nas je dobra sosedinja, pa prepričani smo, da nas tudi ona ne bo pozabila ter nas še mnogokrat obišče na svojem lepem posestvu v Rošpahu, kojega oskrbo je začasno prepustila drugim rokam. Želimo ji v novem stanu obilno blagoslova božjega in da zvesta ostane »Slov. Gospodarju«, kakor je bila do sedaj.

Sv. Miklavž pri Mariboru. Dne 25. aprila tega leta bo obhajal g. Ivan Potočnik v cerkvi sv. Miklavža 50 letnico častne službe cerkvenega ključarja. Pred dvema letoma pa je obhajal zlato poroko. Občinski odbor ga je imenoval na seji dne 9. 11. 1931 za častnega občana kot večletnega občinskega odbornika, svetovalca in župana občine Sv. Miklavž. Častna diploma bo izročena slavljenču na slovesen način 25. aprila na Markovo.

Pekre pri Mariboru. Dne 7. aprila smo spremljali na pokopališču v Studence Marijino družbenico g. Frančiško Bajde. Sredi svoje pomladi je odšla k Bogu. Zato je tudi solnce sijalo ta dan v vsem svojem pomladanskem žaru, bliščalo se je na črnini žalujočih, na belih oblekah tovarišic in poljubljalo cvetje, v katerega so jo odeli. Bil je najlepši pomladanski dan. Tisti trenutek, ko smo te spustili v jamo, smo se zavedali, da si res umrla. Težko smo se odtrgali od tvojega s cvetjem posutega groba. Za teboj plakajo tvoji starši, bratje in sestere. Francka, tudi mi žalujemo za teboj,

ker si bila vsem enako dobra. Bodi nam tudi pri Bogu enako dobra in moli za nas, da se nekoč snidemo tam nad zvezdami. Počivaj v miru!

Podgorje. Četrtek po Veliki noči smo spremljali k zadnjemu počitku Korošec Marijo, po domače staro Pistotnico. Bila je vzgledna gospodinja in mati. Dosegla je lepo starost 79 let. Zadnja leta je vedno bolj hirala, a z veliko potrpežljivostjo je prenašala dolgo bolezen. Naj ji ljubi Bog poplača z večnim veseljem, ostalim pa naše iskreno sožalje. — Na praznik Marijinega oznanenja so morali tukajšnji fantje prestati hudo izkušnjo. Zbrali so se v šoli občinski odborniki in drugi ugledni možje, da prisostvujejo sklepu kmetijsko nadaljevalne šole, ki jo je vodil g. šolski upravitelj Klugler Ivan. Po pozdravu je v kratkih besedah obrazložil pomen in namen takih šol: Vzbuditi pri kmetijski mladini veselje do domače grude in do kmetijskega dela, ki po umnem gospodarstvu doseže najlepše uspehe. Korajžno so nato fantje odgovarjali na stavljen vprašanja iz raznih predmetov in v razvedrilo zapeli dve pesmi. V imenu odbora in staršev se je g. upravitelju zahvalil za trud in delo, ki ga je imel s fanti, g. župnik in mu zagotovil, da bodo le ti z veseljem in hvaležnim srcem se ravnali po njegovih naukih, kar mu naj bo najlepše plačilo. V imenu fantov je izrekel zahvalo mladenič Franc Kotnik. Zahvaljujoč se za priznanje in za udeležbo je nato zaključil g. upravitelj lepo prireditev. Ob koncu so si udeleženci ogledali razstavljene poljske in druge pridelke ter predmete, ki so jih fantje sami izdelali. G. upravitelju iskrena hvala, fantom pa: Fantje, fantje, le s korajžo tako naprej! Letos smo imeli izredno Veliko noč. Na veliko srečo so morali metati sneg, da je mogla na Veliko noč iti procesija običajno pot. Gotovo že nad 150 let ni bilo tako, saj najstarejši ljudje se tega ne spominjajo. Pa mrzlo je bilo, 10 stopinj je bilo na toplomeru — po snegu pa še več! Nekateri so že obupavali radi mraza, drugi se nad njim hudovali, pa nič ni pomagalo. V zimi leta 1929 je to pomagalo. Naj vam povem resnično zgodbo. Neka oseba je imela v steklenici vkuhan sok iz smrečjih mladik. Radi hude zime je steklenica poknila in sok je

sebnost. Resno misleči svet že grdo gleda te postopáče, ki se preživljajo z bolj nobel beračijo. Plennie Wingo, krčmar iz severo-ameriške države Teksas, se je lotil potovanja krog sveta na čisto nov ter res izviren način. Mož potuje krog sveta — ritanski. Celih šest mesecev se je večbal v hoji po vzgladu rakov. Pustil si je napraviti posebna očala, ki mu omogočajo, da vidi vse natančno, kar se godi za njegovim hrbtom. Ko se je navadil ritanske hoje, se je podal na pot. Jimmy Walker, njujorški župan, mu je izstavil priporočilna pisma, celo točno ameriško časopisje mu je posvetilo cele

le še napol žive človeške pošasti brašno in pijačo, so se ruvale ter pestile med seboj, katera se bo najedla in napila pred smrtjo. Borbe za kruh in vino niso spremljali obupni glasovi iz človeških grl, le nekako neznansko grgljanje, kakor bi bil nesrečnež ves izpaljen po notranjosti.

Še najmanj okuženi velikan je bil zmagovalec, stekel je naprej po cesti, drugi za njim, a so omagali in pocepali, ne da bi si bili utešili pred smrtjo glad s skorjo kruha in si ublažili vsaj za trenutek peklensko žgečo vročino po grlu, v prsih in trebuhu.

Andrej je srečal v Suhem dolu ono, po kar je bil poslan iz Štajerske med zagorske razvaline. Ni bil nič več radoveden, kaka je kuga in kako bi jo naj prav živo naslikal domačinom. Pobral se je z vso naglico ter se spustil nazaj, ne naprej proti Klanjcu, ker je že bil videl, vohal in preizkusil živalsko grabežljivost in neusmiljenost kuge. Šele pod Majko božjo na Risvici se je ozrl, če mu ni kuga za petami, saj njen vzduh ga je spremljal, kakor bi si zrla v oči. Bil je zopet čisto sam, le brez bogato natrpanih bisag in brez duše

potovanja — čutare! Ni klel ali godrnjal radi ropa, prilastil si je bil nasilnim potom njegov imetek še jedva živ mrlič! Drašek se je pokrižal pri pogledu na osamljeni hram božji, zatulil v prebridkem joku, srečal in videl je bil prvič v življenju najhujše človeško gorje — črnoprogasto kravo — kugo — morilko vsega življenja! S čim bolj pošastnim se še Belak ni bil sestal. Že prvo srečanje ga je poučilo dovolj, da je lakota kuga in kuga neizogibna, peklensko pekoča in neznosno smrdeča smrt! Če bi še tudi imel obe bisagi polni, jesti bi ne bil mogel niti dišeče pečenke, njegova usta in vsa notranjost je bila polna nepopisnega vzduha kuge ter smrti. Pil bi, pil, reva na pol slepa, a nekaj je moral prenašati za pokoro v očigled kazni božji, ki stiska do popolnega opustošenja in izumira bratsko Zagorje. Nazaj mu je šla pot mnogo hitreje izpod nog. Nikjer med povratom se ni ustavil. Ni si želel ne srečanj, ne razgovorov. Žejalo ga je, da ga je že peklo, dokler je pa gledal Sotlo in njeno nesrečno okolico, niti k studencu ni upal, da bi si bil poplaknil žgeči in smrdeči okus po kugi.